

DEKRET

dotyczący zasad liturgiczno-muzycznych celebracji pogrzebu w Diecezji Siedleckiej

Wprowadzenie

1. Liturgia Kościoła zawsze ogłasza i celebryje Tajemnicę Paschalną Jezusa Chrystusa. Dotyczy to również obrzędów pogrzebu. W nich bowiem Kościół „modli się, aby ci, którzy przez chrzest zostali wszczępieni w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, z Nim przeszli przez śmierć do życia. Muszą oni przejść oczyszczenie duszy, aby mogli być przyjęci do grona świętych i wybranych w niebie, w ciele zaś będą oczekiwać błogosławionej nadziei przyjścia Chrystusa i zmartwychwstania umarłych” (*Obrzędy pogrzebu dostosowane do zwyczajów diecezji polskich*, Katowice 2021 [dalej *OP*], nr 1). W poszczególnych obrzędach pogrzebu wyraża się zarówno wiara Kościoła jak i jego funkcja wstawiennicza za tymi, których Pan odwołał z tego świata. Duchowa łączność wszystkich członków Mistycznego Ciała Chrystusa sprawia, że modlitwa Kościoła zmarłym udziela duchowej pomocy, zaś dla tych, którzy pozostają, daje pociechę płynącą z nadziei (por. *OP* nr 1).
2. „Chrześcijański sens śmierci ukazuje się w świetle Misterium Paschalnego Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa, w którym złożyliśmy naszą jedyną nadzieję. Chrześcijanin, który umiera w Chrystusie Jezusie opuszcza to ciało i staje w obliczu Pana” (KKK 1681). „Kościół, który jak matka nosił sakramentalnie w swoim łonie chrześcijanina podczas jego ziemskiej pielgrzymki, towarzyszy mu na końcu jego drogi, by oddać go w ręce Ojca. Ofiaruje on Ojcu, w Chrystusie, dziecko Jego łaski i w nadziei składa w ziemi zasiew ciała, które zmartwychwstanie w chwale. Ofiarowanie to dokonuje się w pełni w czasie celebracji Ofiary eucharystycznej” (KKK 1683).
3. Pogrzeb chrześcijański jest obrzędem liturgicznym Kościoła. Jego celebracja jest zatem określona przez Kościół w księgach liturgicznych, szczególnie w *Obrzędach pogrzebu*.
4. Obrzędy pogrzebowe same w sobie są sakramentaliami (por. KKK 1683), choć najczęściej łączone są z Mszą Świętą, o ile nie jest to zabronione przez prawo, jak np. w Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielką Sobotę.

Czas i miejsca oraz różne formy celebracji pogrzebu

5. Zgłoszenie pogrzebu stanowi pierwszą przestrzeń troski duszpasterskiej, stąd winien je przyjmować duszpasterz osobiście w kancelarii parafialnej, okazując przy tym wyrazy współczucia i wsparcia rodzinie zmarłego.
6. Obrzędy pogrzebu można sprawować ze śpiewem w każdy dzień roku liturgicznego, jednakże:
  - a. w Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielką Sobotę „**zamiast** Mszy Świętej odprawia się liturgię słowa Bożego i obrzęd ostatniego pożegnania.

- Uczestnikom pogrzebu **nie udziela się** Komunii św. (Notitiae S. Congreg. pro Sacram. et Cultu Divino, 11 [1975] s. 288). Od Wielkiego Czwartku wieczorem do Wielkiej Soboty włącznie nie wprowadza się pogrzebu do kościoła, w którym odbywa się adoracja Najświętszego Sakramentu" (OP 12*b).
- b. „Jeżeli pogrzeb ze Mszą św. trzeba odprawić w uroczystość obowiązującą albo w niedzielę adwentową, wielkopostną lub wielkanocną, należy użyć formularza z przypadającej uroczystości lub niedzieli" (OP 12*a).
7. Zgodnie z postanowieniem Konferencji Episkopatu Polski w zakresie adaptacji
- a. „z zasady obrzędowi pogrzebowemu przewodniczy kapłan lub diakon. Gdy obecność kapłana lub diakona w domu zmarłego nie jest możliwa, [...] obrzędowi w domu oraz procesji do kościoła może przewodniczyć katolik upoważniony przez proboszcza" (OP nr 22b);
- b. „Obrzędy pogrzebowe dorosłych odprawia się zasadniczo w kolorze fioletowym lub czarnym. Jeżeli zmarły wyraził przed śmiercią pragnienie, aby użyto szat białych, można je spełnić. Pogrzeb dzieci odprawia się w szatach koloru białego" (OP nr 22d).
8. *Obrzędy pogrzebu dostosowane do zwyczajów diecezji w Polsce* zawierają, oprócz nabożeństwa słowa przy zmarłym i modlitw towarzyszących złożeniu ciała do trumny, trzy formy liturgii pogrzebowej, oddzielne dla dorosłych i oddzielne dla dzieci, które nie osiągnęły jeszcze wieku rozeznania (poniżej 7 roku życia). Podstawową jest forma pierwsza, przewidująca Mszę Świętą w kościele oraz poprzedzającą stację w domu zmarłego i następującą stację na miejscu pochówku. Stacje połączone są procesjami liturgicznymi, o ile pozwalają na to okoliczności. „Jeżeli to jest niemożliwe, opuszcza się stację w domu zmarłego i na cmentarzu lub jedną z nich" (OP nr 5).
9. Drugiej i trzeciej formy pogrzebu używa się wówczas, gdy z różnych przyczyn nie ma stacji w kościele (por. OP nr 4;7;8). Jakkolwiek *Obrzędy pogrzebu w Polsce* dopuszczają możliwość sprawowania trzeciej formy pogrzebu, zawierającej tylko jedną stację, także w kościele z Mszą Świętą (por. OP nr 108). Jeśli pogrzeb odbył się bez Mszy Świętej, można ją odprawić w dogodnym czasie bez obecności ciała zmarłego (por. OP nr 80).
10. Jeśli Mszę Świętą pogrzebową poprzedza procesja z domu, wchodząc do kościoła rozpoczyna się śpiew na wejście. Jeśli duszpasterz nie musi przed rozpoczęciem Mszy Świętej pełnić posługi w konfesjonale, wypada, aby ów śpiew na wejście był wystarczająco długi, tak aby kapłan mógł włożyć szaty mszalne, następnie podejść do ołtarza i ucałować go (por. OP nr 50; 53). „Jeżeli jest tylko jeden duszpasterz, który musi usiąść do konfesjonatu, przed śpiewem na wejście wierni mogą śpiewać inne pieśni" (OP nr 50).
11. Jeżeli Mszę Świętą pogrzebową poprzedziła procesja z domu, która ma charakter pokutny, po pozdrowieniu wiernych opuszcza się akt pokuty (por. OP nr 54). „Jeżeli zaś obrzędy pogrzebu rozpoczynają się od Mszy św., akt pokuty odbywa się jak zwykle" (OP nr 54).

12. Po Mszy Świętej pogrzebowej lub po Liturgii Słowa, istotnym elementem celebracji jest obrzęd ostatniego pożegnania, który „może się odbyć tylko w czasie pogrzebu, czyli w obecności ciała zmarłego” (OP nr 10). „Przy pogrzebie kapłanów oraz osób szczególnie zasłużonych dla Kościoła przed obrzędem można wygłosić słowa pożegnania” (OP nr 62). Na początku obrzędu kapłan [lub diakon] wyjaśnia jego znaczenie (por. OP nr 10). Następuje chwila milczenia a po niej śpiew pożegnalny [*Przybądźcie z nieba*] (por. OP nr 64), który stanowi szczyt całego obrzędu (por. OP nr 10). „Jeśli nie można śpiewać, należy odmówić wezwania za zmarłego nr 243” (OP nr 64). Następuje obrzęd pokropienia i okadzenia oraz modlitwa celebransa (por. OP nr 65-66). „Jeżeli nie było stacji w domu zmarłego, można dodać modlitwę za pogrążonych w żałobie” (OP nr. 66). Po modlitwie celebransa wynosi się ciało z kościoła, śpiewając antyfony *Niech aniołowie* i *Ja jestem* (por. OP nr 67).
13. Procesji na cmentarz zwykle towarzyszy śpiew psalmów przewidzianych w *Obrzędach pogrzebu* (zob. OP nr 68). Można również odmawiać chwalebną część różańca lub zachować milczenie, jednak „od bramy cmentarza należy rozpocząć śpiew” (OP nr 68). Po dojściu do grobu, ministrant z krzyżem staje u wezłowania, a celebrans naprzeciw krzyża. Wówczas śpiewa się antyfonę *Ja jestem zmartwychwstanie* (por. OP nr 69). Następują obrzędy stacji przy grobie.
14. Tuż przed złożeniem ciała do grobu, „jeżeli jest taki zwyczaj, krewni zmarłego mogą wygłosić słowo pożegnania” (OP nr 76).

Pogrzeb dzieci nieochrzczonych

15. Pogrzeb dzieci, które nie doszły do używania rozumu i zmarły przed chrztem, a które rodzice zamierzali ochrzcić, odbywa się w formie pełnego obrzędu, z zastosowaniem odpowiednich formuł przewidzianych w rytuale. (zob. OP rozdz. VII-IX). „Pomimo iż prawo kodeksowe każe zwracać się w takich przypadkach o zezwolenie ordynariusza miejsca (kan. 1183 & 2), to jednak nie jest to wymagane, ponieważ istnieje na to ogólna zgoda Konferencji Episkopatu Polski. Do ordynariusza należy zwracać się tylko w razie wątpliwości” (*II Synod Diecezji Siedleckiej* statut 503, s. 193).
16. „Również zwłoki embrionów i płodów ludzkich zasługują na szacunek, tak, jak zwłoki innych istot ludzkich (por. Kongregacja Nauki Wiary, instrukcja *Donum vitae*, I, 4)” (*II Synod Diecezji Siedleckiej* statut 504, s. 193). Ich pogrzebanie jest liturgicznym obrzędem pogrzebowym. Nie powinno się go nazywać tzw. „pokropkiem” (por. *Tamże*).
17. Pogrzeb dzieci utraconych odbywa się na prośbę ich rodziców lub przynajmniej matki, gdyż prośba taka daje podstawy, aby domniemywać zamiar ochrzczenia dzieci po urodzeniu (por. *II Synod Diecezji Siedleckiej* statut 505, s. 193). „Takie domniemanie nie istnieje w przypadku dobrowolnie przeprowadzonej aborcji. Nie należy odmawiać pochówku dlatego, że rodzice nie są małżeństwem sakramentalnym lub nie są związani z życiem parafii” (*Tamże*). Podczas pogrzebu dzieci utraconych, tak jak w przypadku dzieci zmarłych przed

chrztem, sprawuje się Mszę świętą w kolorze białym, według formularza „Msza w czasie pogrzebu dziecka nieochrzczonego” (MR s. 241”) (por. *II Synod Diecezji Siedleckiej* statut 506, s. 193).

Szczególne przypadki

18. *Instrukcja liturgiczno-duszpasterska Episkopatu Polski o pogrzebie i modlitwach za zmarłych* z dnia 5 maja 1978 roku postanawia:
- a. „Według powszechnego zdania psychiatrów samobójcy nie są w pełni odpowiedzialni za swój czyn. Dlatego nie odmawia się im pogrzebu katolickiego, jeżeli w ciągu życia okazywali przywiązanie do wiary i Kościoła. Uczestnikom takiego pogrzebu należy wyjaśnić sytuację. Jeżeli zachodzi poważna wątpliwość, należy zwrócić się do Ordynariusza. Samobójcę, który przed zamachem na własne życie dawał zgorszenie, należy traktować jak jawnego grzesznika” (*OP* nr 13*);
  - b. „Dekret Kongregacji Nauki Wiary z dnia 20 września 1973 roku pozwala na katolicki pogrzeb jawnych grzeszników, którzy przed śmiercią [dali znaki pokuty i wyklucza się publiczne zgorszenie wiernych] (*AAS* 65 [1973] s. 500). Do znaków pokuty, które uprawniają do chrześcijańskiego pogrzebu – a których istnienie potwierdzają wiarygodni świadkowie – należą: prośba o kapłana (choćby nie zdążył przybyć), wzbudzenie zewnętrzne aktu żalu, np. przez bicie się w piersi, ucałowanie krzyża, przeproszenie za dane zgorszenie itp. Publiczne zgorszenie wyklucza się przez to, że wiernych informuje się o tych znakach pokuty. To samo dotyczy wiernych, którzy żyli w małżeństwie niesakramentalnym, jeżeli przed śmiercią dali znaki pokuty i wyklucza się publiczne zgorszenie wiernych (Dekr. Kongregacji Nauki Wiary z dnia 20 września 1973 r.)” (*OP* 14*-15*; por. *KPK* kan. 1184).
19. Zgodnie z obowiązującymi przepisami Kodeksu Prawa Kanonicznego (kan. 1184 § 1) powinno się odmówić pogrzebu kościelnego: a) notorycznym apostatom, heretykom i schizmatykom; b) osobom, które wybrały spalenie swojego ciała z motywów przeciwnych wierze chrześcijańskiej; c) innym jawnym grzesznikom, którym nie można przyznać pogrzebu bez publicznego zgorszenia wiernych, „jeśli przed śmiercią nie dali żadnych oznak pokuty” (*KPK*, kan. 1184 § 1). „W praktyce duszpasterskiej może się okazać niełatwe kwalifikowanie osób do kategorii «jawnych grzeszników», którym należy odmówić pogrzebu. Wśród ważnych znaków są składane za życia deklaracje (np. wyrażanie woli, aby przyszły pogrzeb nie był sprawowany w rycie religijnym), ewidentna, powszechnie znana i prezentowana do śmierci obiektywna sprzeczność postawy życiowej z wymogami wiary i moralnością chrześcijańską oraz zachodzenie niebezpieczeństwa wywołania zgorszenia wśród wiernych w razie odprawienia pogrzebu kościelnego takiej osoby. Wszelkie znaki pokuty okazane przed śmiercią są jednak podstawą do przyznania pogrzebu” (*II Synod Diecezji Siedleckiej* statut 509, s. 194). (Zob. także wyżej nr. 18.b).

Kremacja zwłok

20. „Zgodnie z biblijną tradycją Kościół usilnie zaleca zachowanie dotychczasowego zwyczaju grzebania ciał zmarłych, dopuszcza jednak kremację zwłok, jeśli nie została ona dokonana z pobudek przeciwnych nauce chrześcijańskiej, a zwłaszcza jeśli nie podważa wiary w zmartwychwstanie ciała (por. KPK, kan. 1176; KKK 2301)” (*Dodatek do obrzędów pogrzebu. Obrzędu pogrzebu związane z kremacją zwłok. Obrzęd złożenia urny w grobie*, Katowice 2012 [dalej *OPd*], nr 1).
21. Zasadniczo należy odprawić liturgię pogrzebową wraz z ostatnim pożegnaniem przed kremacją ciała zmarłego. Po kremacji, w stosownym czasie składa się urnę w grobie lub specjalnym kolumbarium zgodnie z obrzędem zawartym w *Dodatku do obrzędów pogrzebu*. (por. *OPd* nr 5a; b).
22. „W uzasadnionych przypadkach, np. po sprowadzeniu urny z prochami z zagranicy, obrzędy pogrzebowe, podane w rytuale, można sprawować nad samą urną, którą stawia się przed prezbiterium na odpowiednim podwyższeniu, obok zapalonego paschału” (*OPd* nr 5c). Spośród czytań biblijnych zawartych w lekcjonarzu, w Liturgii Słowa można użyć Hi 19, 1.23-27a lub/i 2Kor 4, 14-5,1 oraz J 6, 37-40. Taka celebrowanie posiada wówczas tylko stację w kościele oraz obrzęd złożenia urny w grobie.
23. „Zarówno ciało, jak i prochy człowieka zawsze należy składać do grobu, w specjalnym kolumbarium lub w kaplicy na cmentarzu” (Konferencja Episkopatu Polski, *List pasterski o szacunku dla ciała ludzkiego i obrzędach pogrzebu w przypadku kremacji z dn. 16.10.2011*, nr 4D). „Kościół stanowczo sprzeciwia się praktyce rozrzucania prochów ludzkich w tzw. miejscach pamięci, na morzu, w górach lub w innych miejscach” (*Tamże*).

Śpiew i muzyka w liturgii pogrzebowej

24. Liturgia pogrzebowa ma w Kościele od zawsze szczególny charakter. Obrzędy pogrzebu zawierają wiele śpiewów własnych. Należą do nich zwłaszcza psalmy, przez które wspólnota wierzących zanoszą modlitwę do Boga za zmarłego oraz te, które towarzyszą procesjom.
25. Muzyka pełni bardzo ważną funkcję w oficjum za zmarłych, które, tam, gdzie istnieje taki zwyczaj, wypada podtrzymać i sprawować starannie i pobożnie. Przyczynia się ono bowiem do duchowego wzrostu Ludu Bożego (por. *Ogólne wprowadzenie do Liturgii Godzin* nr 18) oraz utwierdza w łączności z liturgią niebiańską (por. *Tamże* nr 16), sprawowaną w ojczyźnie niebieskiej, do której wszyscy dążymy (por. Hbr 11, 13-16).
26. Wyjątkowe miejsce w liturgii pogrzebowej zajmują śpiewy własne obrzędu ostatniego pożegnania, a wśród nich śpiew pożegnalny (*Przybądźcie z niebios* lub inne), który stanowi szczyt całego obrzędu (por. *OP* nr. 10; 64) oraz antyfony, szczególnie *Niech aniołowie* oraz *Ja jestem zmartwychwstanie*, a także *Witaj, Królowo*.

27. Zgodnie z *Instrukcją liturgiczno-duszpasterską Episkopatu Polski o pogrzebie i modlitwach za zmarłych* z dnia 5 maja 1978 roku „w ramach katechizacji należy systematycznie uczyć wszystkich śpiewów pogrzebowych, aby wierni je znali i mogli czynnie uczestniczyć w pogrzebie” (OP nr 4*). Biskupi zachęcają, aby duszpasterze wykorzystali w tym względzie pomoc chórów kościelnych, zespołów śpiewaczych i scholi młodzieżowych (por. *Tamże*).
28. W związku z tym, że liturgia pogrzebu wyraża i celebruje wiarę w zmartwychwstanie (por. OP nr 2) „dobierając pieśni za zmarłych spoza rytuału pogrzebowego, należy pamiętać, że powinny one wyrażać w treści i melodii nadzieję i wiarę w zmartwychwstanie” (OP nr 4*). Dlatego Diecezjalna Komisja ds. Muzyki Kościelnej przygotowała spis śpiewów oraz utworów instrumentalnych odpowiadających tym kryteriom. Repertuar muzyczny zamieszczony w Aneksie do powyższego dokumentu został zatwierdzony przeze mnie jako obowiązujący w Diecezji Siedleckiej.

Dekret wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2023 r.

Ks. Jan Babik
Kanclerz

+ Kazimierz Gurda
Biskup Siedlecki

L.dz. 542/2023
Siedlce, dnia 24 maja 2023 r.

ANEKS

Repertuar muzyczny do wykonywania podczas liturgii pogrzebowej w Diecezji Siedleckiej

I. Chorał gregoriański

Introit: Requiem aeternam (wraz z psalmem) - GT s.669, LU s. 1807

Graduał: Requiem aeternam - może być wykorzystany jako śpiew międzylekcyjny zamiast psalmu responsoryjnego, ale także w innym miejscu współczesnej liturgii (offertorium, communio) - GT s. 670, LU s. 1808

Śpiew przed Ewangelią: Alleluia. Requiem aeternam. - GT s. 671

Offertorium: Domine Iesu Christe - GT s. 674, LU s. 1813

Communio: Lux aeterna - GT s. 676, LU s. 1815

Do wykorzystania na przygotowanie darów i komunię:

Tractus: Absolve, Domine - GT s. 672, LU s. 1809

Sequentia: Dies irae LU s. 1810

Responsorium: Libera me Domine LU s. 1767

II. Śpiewy

Wejście i Przygotowanie darów

- Ach, Ojcie pełen litości
- Bądź mi litościw
- Bądź miłosierny
- Boże mój
- Boże nasz przedwieczny
- Boże Sędzio sprawiedliwy
- Chrystus to nadzieja cała nasza
- Ciebie całą duszą pragnę
- Do domu wracam, jak strudzony pielgrzym
- Dziś moją duszę
- Ja wierzę, że zmartwychwstanę
- Jam gościem na tym świecie
- Jezu w ogródcu mdlejący
- Kto się w opiekę
- O Boże mój, o Zbawicielu mój (Psalm 50)
- O Panie co losy ludzkości
- Panie daj zmarłym
- Panie ufam miłosierdziu Twemu
- Prosimy Cię Panie
- Przyjm prosimy, Panie Jezu
- Racz wiekuiste dać odpoczywanie
- Stanę przed Stwórcą
- Święty Boże, ratuj dusze
- Tobie ja żyję
- Wieczny odpoczynek
- Wierzę, iż żyje mój Odkupiciel wieczny
- Zmiłuj się Boże nad grzesznikiem

- Zmiłuj się nade mną

Komunia święta

- Bądź naszym posileniem, gdy śmierci nadejdzie chwila
- Błogosławieni ubodzy
- Błogosławieni, którzy zostali wezwani
- Chleb niebiański dał nam Pan
- Dobry Pasterzu, prawdziwy chlebie
- Duszo Chrystusowa
- Gdzie jest Jezus ma pociecha
- Ja wiem w kogo ja wierzę
- Jam jest chleb życia
- Jam jest chlebem żywym
- Jezu miłości Twej
- Jezu, Jezu do mnie przyjdź
- Kłaniam się Tobie
- Padajcie ludy
- Pójdźcie błogosławić Pana
- U drzwi Twoich
- W Sakramencie utajony
- Witam Cię witam
- Zbliżam się w pokorze

Ostatnie pożegnanie

- Subvenite Sancti Dei – greg.
- Libera me, Domine – greg.
- Przybądźcie z nieba - mel. I i II
- Przybądźcie święci Boży
- Mój odkupiciel Chrystus Zmartwychwstały
- Na twoje słowo
- U Ciebie Boże miłosierdzia wzywam

Procesja na cmentarzu

- W krainie życia
- W gniewu dzień
- Dobry Jezu
- Dies irae – greg.
- Media vita – greg.

III. Wybrane Msze za zmarłych - (do wykorzystania w całości lub fragmenty)

- Missae pro defunctis – greg.
- Missae pro defunctis – G.P da Palestrina
- Missae pro defunctis – T. L de Victoria
- Missae pro defunctis – G. O. Pitoni
- Conductus funebris – G.G. Gorczycki
- Requiem – W. A Mozart
- Requiem – L. Cherubini
- Requiem – J. Elsner
- Requiem – G. Faure
- Requiem – W. Zdoliński
- Msza żałobna – J. Furmanik
- Msza za zmarłych – O. Józef Scibor
- Polska Msza błagalna- S. Stuligrosz
- Polska Msza pokutna – S. Stuligrosz

IV. Utwory chóralne

- C. Bazylik – Z głębokości grzechów moich
- C. Franck – Domine non secundum
- A. Lotti – Miserere
- G. Allegri – Miserere
- W. A Mozart – Ave verum
- F. Nowowiejski – Parce Domine
- F. X. Witt – De profundis
- G,G, Gorczycki – In manus Tuas
- ks H. Nowacki – Jam Twój jest Jezu
- M. Aleksandrowicz – Requiem aeternam

V. Utwory organowe

Dietrich Buxtehude:

- Preludium g-moll, BuxWV 148, 149, 150
- Toccata d-moll BuxWV 155
- Passacaglia in D, BuxWV 161
- Prelude a-moll, BuxWV 158
- Fantazja: Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ, BuxWV 196

Franz Tunder:

- Christ lag in Todes Banden

- Praeludium in g

Johann Pachelbel:

- Preludium i fuga d-moll, P 256
- Partita chorałowa: Alle Menschen müssen sterben, P 377
- In dich hab' ich gehoffet, Herr, P 209

Johann Sebastian Bach:

- Preludium i fuga e-moll, BWV 548
- Preludium i fuga h-moll, BWV 544
- Passacaglia, BWV 582
- Preludium i fuga g-moll, BWV 535
- Preludium i fuga f-moll, BWV 534
- Preludium i fuga c-moll, BWV 546
- Preludium chorałowe: Christ ist erstanden, BWV 627
- Preludium chorałowe: Christ lag in Todesbanden, BWV 625
- Preludium chorałowe: Christ lag in Todesbanden, BWV 718
- Preludium chorałowe: Christe, du Lamm Gottes, BWV 619
- Preludium chorałowe: Jesus Christus, unser Heiland, der den Tod überwand, BWV 626
- Preludium chorałowe: Aus der Tiefe, rufe ich, BWV 745
- Opracowanie chorałowe: Alle Menschen müssen sterben BWV 1117
- Preludium chorałowe: O Traurigkeit, o Herzeleid, Ahn. BWV 200
- Opracowanie chorałowe: Herzliebster Jesu, was hast du verbrochen, BWV 1093
- Opracowanie chorałowe: O Haupt voll Blut und Wunden BWV 244

Felix Mendelssohn-Bartholdy:

- Preludium i fuga c-moll, op. 37, nr 1
- Preludium i fuga d-moll, op. 37, nr 3

Johannes Brahms:

- Preludium chorałowe: Herzliebster Jesu, op. 122, nr. 2
- Preludium chorałowe: O Welt, ich muss dich lassen, op. 122 nr. 3 i nr 11
- Preludium chorałowe i fuga "O Traurigkeit, o Herzeleid" WoO 7

Cesar Franck:

- Prière cis-moll op. 20
- Preludium, Fuga i Wariacja op. 18
- Cantabile

Jehan Alain:

- Choral Dorien

A. P. F. Boely:

- wybrane utwory z Oeuvres Completes pour orgue

Léon Boëllmann:

- wybrane utwory z Heures mystiques op. 19 i 20
- Priere z Suity Gotyckiej op. 25

G. Bove:

- preludium chorałowe O Lamm Gottes unschuldig

Theodore Dubois:

- Sept pieces pour orgue

M. Dupré:

- Preludium i Fuga f-moll op. 7 nr 2
- Symfonia pasyjna cz. III - Crucifixus

Jeanne Demessieux:

- Gregorian Chant Themes for Organ – In Manus Tuas

Alexandre Guillmant:

- Marche Funèbre et Chant Séraphique op. 17 Nr. 3
- wybrane utwory z Pièces Dans Différents Styles op. 15 – 20

- wybrane utwory z l'Organiste Liturgiste pour Orgue ou Harmonium op. 65
- Lamentation op. 41 nr 1

Gustav Merkel:

- wybrane utwory z op. 15, 21, 37, 39, 102, 134, 160

Max Reger:

- wybrane preludia chorałowe z op. 59, 65, 67, 69, 135a

Alec Rowley:

- Suite for organ cz. I i II – Prelude, Canzona
- wybrane utwory ze zbioru Choral Preludes for the organ

Marian Sawa:

- wybrane utwory ze zbioru Preludia organowe na temat polskich pieśni kościelnych
- wybrane utwory ze zbioru Partity na tematy wielkopostnych i wielkanocnych polskich pieśni kościelnych

Mieczysław Surzyński:

- Elegia z op. 30
- Chant Triste z op. 36
- Improwizacje na temat pieśni kościelnej „Święty Boże” op. 38

Adam Szczepański:

- wybrane preludia chorałowe („Jezu, Jezu, do mnie przyjdź”, „Chrystus Pan zmartwychwstał”, „Zbliżam się w pokorze”),
- Salve Regina na organy solo